

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Nordboerne samle sig til Strid

Citation: Hertz, Henrik: "Nordboerne samle sig til Strid", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.*, udg. af Første Deel , 1851-62., s. 248. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz09_lev-shoot-workid76765/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.

Chor af de Komtende.

Vi bringe Dig, vor Dronning god!
Vor Hilsen i vor Sang.
De snævre Mure vi forlod,
Og vandred' ud med muntert Mod
Til Instrumenters Klang.
O, hør med Mildhed paa vor Røst,
Som Glæden giver Flugt!
Naar Hjertet spjæder Blomst og Frugt,
Da klinger altid Ordet sunkt —
O, hør med Mildhed, Danmarks Lykt!
Paa Sangerfarens Røst!

IV.

Nordboerne samle sig til Strid.

(1548.)

Der klinger et Kampraab
Høit over Norden.
Under Hejenes Hovslag
Ryster alt Jorden.
Sætter med flinnende
Seil sig flokke,
Styde jom Swaner fra Havnen og Fjorden.

Fra Sveriges Götland
Kampraabet toner.
Over Dovre det gaar fra
Granernes Kroner.
Stridige Meningers
Storm sig lægger;
Kampen dem alle til Gæt forsoner.

Og fjernt ved Ladoga
Bruse de Strømme.
Som i Urlden Aser
Opstaae at domme.
Tanke om Nordboens
Hjem ved Dwina
Baagne paany af Marhundreders Drømme.

Jeg saae dem samle sig ved Elbens Bænde,
Fra Oderstrømmens Bredder,
Fra Wejeren de drog frem i Rusning.
Et uretsfærdigt Banner fløi foran dem.
Men stærk ved Mængden trodsed' deres Rakke,
Og over Elien og Eideren de drog,
Og over Kongeaen ind de frede.
Til Østersøens Kyst, til Vesterhavet,
Til alle vore Fjorde hift de spredtes,

Dg saae med et begjærligt Die over
Til Danmarks skjøne Dland.

1.

Det kom til Kamp mellem vrede Mænd
Alt i et forfærdeligt Stævne.
Saa gjerne vi Liv og Blod gav hen,
Den blodige Kret at hævne.

2.

Hvor Kampen rasede vildt og skræpt
Vort Banner vi hjæft mounne bære,
Dg aldrig endnu et Slag blev tabt
Med meer uforgjængelig Være.

3.

Dg Blodet hen over Væsen rundt —
Vi seeg, men uden al frygte.
Vi feired' i Tabet, os selv vi vandt,
Dg hæveded' vort ældgamle Rhygte.

Dg atter saae jeg dukke op fra Havet
Den danske Viftingsfare.
Den lagde sig for alle Sund og Fjorde,
For Wesermundingen, for Oberstrømmen,
For Elbens Udløb, hvor den bredt sig aabner,

Dg spærred' Djenden i hans egne Lande.
Den jog med spændte Vinger over Egen,
Dg greb, jou Falken snar,
Det kostelige Bytte, Havet bar.

Der flinger et Kamppraab
Høit over Norden.
Under Hestenes Hovslag
Dyster alt Jorden.
Fra Sveriges Høiland,
Fra Norriges Klipper
Drage til Danmark Skarer fra Norden.

De modige Stridsmænd
Flokses ved Strande.
Det er Brandernes Skare,
Der trofaste Lande.
Med dem vi de Fremmedes
Sværme gjæste,
Sage dem ud over Eiderens Bænde.

